NORAKSTS
Lieta Nr. A42664607
A4167-08/7

SPRIEDUMS
LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rīgā 2008.gada 08.septembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese V. Zommere,

piedaloties pieteicējam *O.P.* un viņa pilnvarotajam pārstāvim *V.L.*,
atbildētāja pusē pieaicinātās iestādes Rīgas domes pilnvarotajiem pārstāvjiem Paulam Puķītim, Jānim Vazdiķim, Antrai Lastiņai,

2008.gada 26.augustā Rīgā, Antonijas ielā 6, atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *O.P.* 2007.gada 27.novembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemtā pieteikuma par Rīgas domes 2007.gada 09.oktobra lēmuma Nr.2967 (prot. Nr.81, 91.§) atcelšanu, un konstatēja:

Aprakstošā daļa

[1] 2005.gada 25.novembrī Rīgas domē saņemts *O.P.* (turpmāk arī – pieteicējs) privatizācijas ierosinājums attiecībā uz zemesgabalu Rīgas rajona Olaines pagastā (kadastra Nr.*/dzēsts kadastra numurs/*) (turpmāk arī – zemesgabals), kas robežojas ar pieteicējam piederošo meža īpašumu „Vaivariņi".

[1.1] Ar Rīgas domes 2007.gada 09.oktobra lēmumu Nr.2967 (prot. Nr.81, 91.§) (turpmāk arī Lēmums) privatizācijas ierosinājums noraidīts, jo zemesgabals ir paredzēts rekreācijai, likuma „Par pašvaldībām" 15.panta pirmās daļas 6.punktā minētās autonomās funkcijas – veicināt iedzīvotāju veselīgu dzīvesveidu – izpildes nodrošināšanai.

[2] Rīgas domes Lēmumu pieteicējs uzskata par nepamatotu un atceļamu sekojošu apsvērumu dēļ.

[2.1] Lēmums ir pieņemts un pamatots ar Valsts un pašvaldību īpašuma privatizācijas un privatizācijas sertifikātu izmantošanas pabeigšanas likuma 6.panta 6.punktu, kas nosaka, ka tikai pašvaldības dome var pieņemt lēmumu par atteikumu nodot privatizācijai pašvaldības īpašuma objektu, kā arī pašvaldībai piederošu apbūvētu un neapbūvētu zemesgabalu. Pašvaldības struktūrvienības, komitejas, komisijas vai citas institūcijas iebildumi pret konkrētā pašvaldības īpašuma objekta un pašvaldībai piederoša apbūvēta un neapbūvēta zemesgabala nodošanu privatizācijai nevar būt par pamatu tam, lai privatizācijas ierosinājumu neizskatītu pēc būtības. Lēmumā par atteikumu nodot privatizācijai pašvaldības īpašuma objektu, kā arī apbūvētu un neapbūvētu zemesgabalu norādāms, kuras valsts pārvaldes funkcijas veikšanai vai kādas komercdarbības veikšanai attiecīgais objekts vai zemesgabals nepieciešams.

Konkrētajā Lēmumā pašvaldība nav norādījusi, kādas valsts pārvaldes funkcijas veikšanai vai kādas komercdarbības veikšanai attiecīgais zemesgabals ir nepieciešams. Lēmumā ir norāde, ka zemesgabals ir nepieciešams Rīgas pilsētas vajadzībām.

[2.2] Rīgas domes rīcība neatbilst Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 6.pantā noteiktajam vienlīdzības principam. No lēmuma izriet, ka pašvaldība 2007.gada 23.maijā ir noslēgusi zemes nomas līgumu Nr.RMA-07-95-lī, saskaņā ar kuru zemesgabala daļa 0,4 ha platībā ir iznomāta *S.P.* zaļās zonas uzturēšanai pie personīgā īpašuma bez apbūves tiesībām. Līdz ar to pašvaldība 2007.gada 23.maijā daļu no pieteicēja pieprasītā zemesgabala ir nodevusi citas personas lietošanā un šajā gadījumā zemesgabals nav bijis nepieciešams Rīgas pilsētas vai valsts pārvaldes funkciju nodrošināšanai.

[2.3] Pieteicējs norāda, ka viņam netika dota iespēja privatizēt zemi bez apbūves tiesībām, savukārt *S.P.* šāda iespēja tika dota. Tādējādi pašvaldības iestādes rīcība pie analoģiskiem faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem nav bijusi vienāda, un *S.P.* gadījumā iestāde ir pieņēmusi citādu lēmumu.

[3] 2008.gada 25.janvārī Administratīvajā rajona tiesā saņemts atbildētāja – Rīgas domes rakstveida paskaidrojums, kurā atbildētājs pieteikumu neatzīst un lūdz to pilnībā noraidīt šādu iemeslu dēļ.

[3.1] Pārsūdzētajā Lēmumā ir skaidrots Rīgas pilsētas pašvaldībai noteikto funkciju un uzdevumu izpildes nodrošināšanas pienākums. Sabiedrība iegūst no tā, ka tiek nodrošināta likuma „Par pašvaldībām" 6.pantā noteikto pašvaldības funkciju un uzdevumu izpilde.

Pārsūdzētais lēmums ir pamatots ar likuma „Par pašvaldībām" 15.panta pirmās daļas 6.punktā noteiktās pašvaldības autonomās funkcijas – veicināt iedzīvotāju veselīgu dzīvesveidu, izpildi, un rekreācijas vajadzībām saskaņā ar Meža likuma 44.[1] panta otro daļu. Saskaņā ar šo pantu pašvaldībai ir tiesības pieņemt lēmumu par atteikumu nodot privatizācijai tai piederošo meža zemi arī gadījumos, kad meža zeme ir nepieciešama rekreācijas vajadzībām.

[3.2] Zemesgabals ir Rīgas pilsētas meža fonda sastāvdaļa, kura tiek izmantota rekreācijas vajadzībām. Rīgas pilsētas meža fonds kopumā sastāv no 46 zemes gabaliem ar kopējo platību 8799,53 ha un ir ierakstīts Olaines pagasta zemesgrāmatu nodalījumā Nr.2969 un īpašumtiesības uz to ir nostiprinātas Rīgas pilsētas pašvaldībai.

[3.3] Ievērojot APL 9.pantā ietverto patvaļas aizlieguma principu, Rīgas dome, pieņemot pārsūdzēto Lēmumu, veikusi visu nepieciešamo dokumentu apkopošanu, kā arī informācijas precizēšanu par privatizācijai ierosināto nekustamo īpašumu un tā sastāvu. Privatizācijai ierosinātā zemesgabala sastāvs tiek noteikts atbilstoši ierakstam zemesgrāmatā, izņemot, ja citos pašvaldībai saistošos dokumentos nav noteikts citādi.

Nododot Zemesgabalu privatizācijai, Rīgas pilsētas pašvaldība zaudē tiesiskos instrumentus, kā kontrolēt un nodrošināt Rīgas pilsētas meža fonda kā vienota īpašuma pieejamību sabiedrībai.

[3.4] Noslēdzot zemes nomas līgumu Nr.RMA-07-95-lī par zemesgabala daļas 0,4 ha platībā iznomāšanu *S.P.*, Dome nav veikusi Zemesgabala privatizāciju, kā to uzskata pieteicējs. Nodošana nomā un nodošana privatizācijai, kuras rezultātā mainās nekustamā īpašuma īpašnieks, nav uzskatāma par analogiem tiesiskiem un faktiskiem apstākļiem.

Noslēgtajā nomas līgumā ir noteikts, ka nomniekam piederošajam īpašumam pieguļošā pašvaldības zemesgabala teritorija tiek nodota nomā zaļās zonas uzturēšanai.

Nomas līgums noslēgts, izvērtējot radušos situāciju, ka nomniekam nav cita piebraucamā ceļa savam īpašumam. Nomas līgumā noteikta nomas maksa un nomnieka pienākums uzturēt iznomāto zemesgabalu saskaņā ar zemes izmantošanas mērķi, bez apbūves tiesībām, kā arī uzraudzīt zemesgabala piesārņošanu. Tādējādi pašvaldības rīcība uzskatāma par racionālu un lietderīgu pašvaldības īpašuma apsaimniekošanā.

[3.5] Privātpersonai nav subjektīvu tiesību prasīt no Rīgas domes izdot konkrēta satura administratīvo aktu. Personai ir subjektīvās tiesības, lai tās privatizācijas ierosinājums tiktu izskatīts pēc būtības noteiktā kārtībā. Līdz ar to tiesa nevar šādā gadījumā izvērtēt pozitīvā administratīvā akta izdošanu, jo tikai Rīgas dome var izvērtēt konkrēta zemesgabala nepieciešamību pašvaldības autonomo funkciju veikšanai.

[4] Tiesas sēdē pieteicēja pārstāvis uzturēja iesniegto pieteikumu uz tajā norādītajiem argumentiem.

Atbildētāja pilnvarotie pārstāvji pieteikumu neatzina uz Lēmumā un paskaidrojumā tiesai norādītajiem motīviem.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, izvērtējot lietas materiālus to kopsakarībā ar administratīvā procesa dalībnieku un to pārstāvju argumentiem un paskaidrojumiem, secina, ka *pieteikums nav pamatots un nav apmierināms.*

[6] Administratīvajā procesā tiesa kontrolē iestādes izdota administratīvā akta vai faktiskās rīcības tiesiskumu vai lietderības apsvērumus rīcības brīvības ietvaros, konstatē, vai pastāv konkrētas publiski tiesiskas attiecības un nosaka to saturu.

Ar Lēmumu atteikts nodot zemesgabalu Rīgas rajona Olaines pagastā (kadastra Nr.*/dzēsts kadastra numurs/*) privatizācijai, jo zemesgabals ir paredzēts rekreācijai, likuma „Par pašvaldībām" 15.panta pirmās daļas 6.punktā minētās autonomās funkcijas – veicināt iedzīvotāju veselīgu dzīvesveidu – izpildes nodrošināšanai.

Pieteicējs lūdz atcelt Lēmumu.

[7] Tiesību teorijā, administratīvie akti tiek iedalīti pozitīvos un negatīvos aktos. Ar pozitīviem administratīvajiem aktiem tiek saprasti tādi konkrēti tiesību akti, kas nodibina, pārveido vai izbeidz konkrētas tiesiskās attiecības, savukārt, ar negatīviem aktiem – tādi, kas uz konkrēto tiesisko stāvokli vai tiesiskajām attiecībām neatstāj vērā ņemamu iespaidu. Šāds dalījums jāatšķir iedalījuma labvēlīgos un nelabvēlīgos administratīvajos aktos. Tā kā tiesību akta būtība ir nevis darbība, bet gribas izpausme, tā var būt iekļauta gan pozitīvā, gan negatīvā aktā *(skat. J.Briede. Administratīvais akts.-Rīga, Latvijas Vēstnesis, 2003. – 51., 52.lpp.).*

Kā izriet no tiesu prakses, atteikums ir negatīvs administratīvs akts, kas neko nemaina personas tiesiskajā stāvoklī un tam nav turpinošas iedarbības. Līdz ar to, nav iespējams runāt par atteikuma kā tāda spēka zaudēšanu vai atcelšanu. Atceļot atteikumu, personas tiesiskajā stāvoklī nekas nemainās. Tāpēc arī atteikuma gadījumā pieteikuma priekšmets tiesā ir labvēlīga administratīvā akta izdošana. *(skat. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 3.marta spriedumu lietā SKA-34/2007).*

No minētā izriet, ka atteikumu kā negatīvu aktu nav iespējams atcelt, bet vērtēt, vai iespējama labvēlīga administratīvā akta izdošana.

Kā norādījis Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments, skatot pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, tiesai ir jāpārbauda, vai pastāv labvēlīga administratīvā akta izdošanas priekšnoteikumi. Nelabvēlīgais administratīvais akts, ar kuru iestāde atteikusi apmierināt pieteicēja prasījumu, šādā gadījumā ir vērtējams vienīgi kā lietas iepriekšējās ārpustiesas izskatīšanas rezultāts, tas ir, priekšnoteikums, lai persona varētu vērsties tiesā ar pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, bet šī nelabvēlīgā administratīvā akta atcelšana nav patstāvīgs pieteikuma priekšmets. Šāda nostādne izriet no apstākļa, ka atteikuma izdot labvēlīgu aktu, kas ir negatīvs administratīvais akts, atcelšana nedod pieteicējam labumu, kuru viņš vēlas iegūt (..). Tādu dod vienīgi labvēlīga akta izdošana. Savukārt izdot šādu aktu ir pamats vienīgi tad, ja pastāv visi tā izdošanas priekšnoteikumi. Tādēļ tiesai ir jāpārbauda, vai šie priekšnoteikumi pastāv. Šī pārbaude tiesai jāveic neatkarīgi no tā, ar kādiem apstākļiem iestāde pamatojusi savu atteikumu izdot labvēlīgu administratīvo aktu. Gadījumā, ja tiek pieņemts lēmums par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, iepriekš izdotais atteikums automātiski zaudē spēku. Tādējādi atteikuma izdot labvēlīgu administratīvo aktu atcelšana, vienlaikus neuzliekot pienākumu izdot labvēlīgu administratīvu aktu, ir bezjēdzīga, jo tā nerada tiesiskas sekas. Līdz ar to atteikuma izdot labvēlīgu administratīvo aktu tiesiskums pārbaudāms, skatot prasījumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, nevis vērtējams kā patstāvīgs prasījums par administratīvā akta atcelšanu *(sk., piemēram, Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006. gada 2. novembra sprieduma lietā Nr.SKA-415/2006 17. punktu, 2007.gada 4.janvāra sprieduma lietā Nr.SKA– 14/2007 17.punktu, 2007.gada 14.marta sprieduma lietā Nr.84/2007 9.1. un 9.2.punktu).*

Ņemot vērā augstāk norādīto, pieteicēja prasījums interpretējams kā pieteikums par labvēlīga administratīvā aktu izdošanu, jo ar pārsūdzētā Lēmuma atcelšanu netiek panākts pieteicēja mērķis, kura dēļ ierosināts administratīvais process. Tā kā pieteicējs iestādē vērsies ar lūgumu atļaut privatizēt zemes gabalu, tad lietā noskaidrojams, vai ir pamatots pieteicēja prasījums par labvēlīga administratīvā aktu izdošanu – minētā zemes gabala nodošanu privatizācijai.

[8] No lietas materiāliem izriet, ka pieteicējs 2005.gada 25.novembrī Rīgas domē iesniedza privatizācijas ierosinājumu par zemesgabalu Rīgas rajona Olaines pagastā (kadastra Nr.*/dzēsts kadastra numurs/*) privatizāciju.

Dome ar Lēmumu nolēma minēto zemesgabalu privatizācijai nenodot, pamatojoties uz Latvijas Republikas likuma „Par pašvaldībām" 15.panta 6.punktu, lai nodrošinātu pašvaldības funkcijas izpildi.

Zemesgabals ir Rīgas pilsētas meža fonda sastāvdaļa. Atbildētājs norāda, ka Rīgas pilsētas meža fonds kopumā sastāv no 46 zemes gabaliem ar kopējo platību 8799,53 ha un ir ierakstīts Olaines pagasta zemesgrāmatu nodalījumā Nr.2969 un īpašumtiesības uz to ir nostiprinātas Rīgas pilsētas pašvaldībai.

Lietā arī nepastāv strīds, ka uz zemesgabala atrodas mežs.

Tāpat lietā nav strīda, ka Rīgas dome 2007.gada 23.maijā ir noslēgusi zemes nomas līgumu Nr.RMA-07-95-lī, saskaņā ar kuru zemesgabala daļa 0,4 ha platībā ir iznomāta *S.P.* zaļās zonas uzturēšanai pie personīgā īpašuma bez apbūves tiesībām.

[9] Pieteicējs Lēmumu un atteikumu nodot zemesgabalu privatizācijai uzskata par nepamatotu, jo Lēmumā pašvaldība nav norādījusi, kādas valsts pārvaldes funkcijas veikšanai vai kādas komercdarbības veikšanai attiecīgais zemesgabals ir nepieciešams.

Pieteicējs uzskata, ka Rīgas domes rīcība neatbilst APL 6.pantā noteiktajam vienlīdzības principam. Tas tiek pamatots ar to, ka pašvaldība 2007.gada 23.maijā ir noslēgusi zemes nomas līgumu ar *S.P.*, tātad šajā gadījumā zemesgabals nav bijis nepieciešams Rīgas pilsētas vai valsts pārvaldes funkciju nodrošināšanai. Viņam netika dota iespēja privatizēt zemi bez apbūves tiesībām, savukārt *S.P.* šāda iespēja tika dota. Tādējādi pašvaldības iestādes rīcība pie analoģiskiem faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem nav bijusi vienāda, un *S.P.* gadījumā iestāde ir pieņēmusi citādu lēmumu.

[10] Saskaņā ar likumu „Par valsts un pašvaldību īpašuma objektu privatizāciju" un „Valsts un pašvaldību īpašuma privatizācijas un privatizācijas sertifikātu izmantošanas pabeigšanas likumu" fiziskām un juridiskām personām ir tiesības ierosināt jebkura tāda pašvaldības īpašuma objekta privatizāciju, uz kuru attiecināmi šie likumi. Taču likums neparedz, ka ikvienas personas privatizācijas ierosinājums ir pašvaldībai jāakceptē un jāpieņem lēmums par pašvaldības īpašuma nodošanu privatizācijai. Pašvaldībai ir tiesības un, Valsts un pašvaldību īpašuma privatizācijas un privatizācijas sertifikātu izmantošanas pabeigšanas likumā, kā arī likumā "Par pašvaldībām" noteikts pienākums izvērtēt katra konkrētā piedāvājuma lietderību un attiecīgos gadījumos pieņemt motivētus atteikumus nodot pašvaldības īpašumus privatizācijai.

Saskaņā ar Valsts un pašvaldību īpašuma privatizācijas un privatizācijas sertifikātu izmantošanas pabeigšanas likuma 6.panta otro daļu pašvaldība var pieņemt lēmumu par apbūvēta vai neapbūvēta zemesgabala nodošanu privatizācijai, vai arī pieņemt pamatotu lēmumu un noraidīt privatizācijas ierosinājumu.

Saskaņā ar Valsts un pašvaldību īpašuma privatizācijas un privatizācijas sertifikātu izmantošanas pabeigšanas likuma 6.panta trešo daļu pašvaldības dome, lemjot par pašvaldības apbūvēta vai neapbūvēta zemesgabala nodošanu privatizācijai, izvērtē, vai attiecīgais objekts ir nepieciešams valsts pārvaldes funkciju vai valsts vai pašvaldības komercdarbības veikšanai saskaņā ar Valsts pārvaldes iekārtas likumu.

[11] No iepriekš citētajām tiesību normām izriet, ka pašvaldībai, pieņemot lēmumu par pašvaldības īpašuma objekta privatizāciju, ir jāizvērtē, vai šis īpašuma objekts ir nepieciešams valsts pārvaldes funkciju veikšanai, vai pašvaldības komercdarbības veikšanai saskaņā ar Valsts pārvaldes iekārtas likumu. Tādejādi likumdevējs pašvaldībai ir piešķīris zināmu rīcības brīvību, lai tā izlemtu jautājumu par sava īpašuma objekta nodošanu privatizācijai. Tomēr šī rīcības brīvība ir ierobežota ar privatizācijas mērķi, valsts pārvaldes funkcijām un valsts pārvaldes darbības iespējām komercdarbības jomā.

Likuma "Par valsts un pašvaldību īpašuma objektu privatizāciju" 2.panta pirmajā daļā noteikts, ka privatizācijas mērķis ir radīt labvēlīgu vidi privātā kapitāla darbībai Latvijas tautsaimniecības attīstības interesēs un sašaurināt darbību, ko valsts un pašvaldības veic kā uzņēmēji.

Savukārt pašvaldības funkcijas noteiktas likuma „Par pašvaldībām" 15.pantā.

[12] Zemes gabala saglabāšanu pašvaldības īpašumā Dome pamatojusi ar vienu no pašvaldības autonomām funkcijām, kas noteikta likuma „Par pašvaldībām" 15.panta pirmās daļas 6. punktā, proti, veicināt iedzīvotāju veselīgu dzīvesveidu.

Lēmumā norādīts, ka zemesgabals saglabājams – rekreācijas vajadzībām saskaņā ar Meža likuma 44.[1] panta otro daļu.

Meža likuma 44.[1] pants paredz, ka pašvaldībai piederošā vai piekrītošā meža zeme ierakstāma zemesgrāmatā uz pašvaldības vārda likumā noteiktajā kārtībā. Pašvaldībai ir tiesības pieņemt lēmumu par atteikumu nodot privatizācijai vai atsavināšanai tai piekrītošo vai piederošo meža zemi Valsts un pašvaldību īpašuma privatizācijas un privatizācijas sertifikātu izmantošanas pabeigšanas likumā noteiktajos gadījumos, kā arī gadījumos, kad meža zeme nepieciešama rekreācijas vajadzībām.

Rekreācijas vajadzības tieši saistāmas ar Lēmumā norādīto motivāciju - veicināt iedzīvotāju veselīgu dzīvesveidu. Rekreācija ir telpu un teritoriju mākslīgo un dabas resursu izmantošana atpūtai - cilvēka fiziskā un psihiskā stāvokļa atjaunošanai. Rekreācija ir arī spēku atjaunošana, atpūta un atpūtas industrija.

Tādējādi pašvaldības autonomā funkcija – veicināt iedzīvotāju veselīgu dzīvesveidu tieši saistīta ar pašvaldības īpašuma (tai skaitā mežu) saglabāšanu rekreācijas vajadzībām.

Saskaņā ar likuma „Par pašvaldībām" 7.panta otro daļu šā likuma 15.pantā paredzēto autonomo funkciju izpildi organizē un par to atbild pašvaldības. Tādejādi tikai pašvaldības ekskluzīvā kompetencē ir izvēlēties veidu, kādā šo funkciju īstenošana tiks realizēta.

Pašvaldībai ir iespējas izvēlēties, vai nodot konkrētus objektus privatizācijai, vai nē. Pašvaldībai šīs rīcības brīvības ietvaros atliek izvēlēties, vai tieši konkrētais zemesgabals var kalpot mērķim - veicināt iedzīvotāju veselīgu dzīvesveidu. Izvēloties, atbildētājam primāri ir jāvadās no tā, lai tiktu ievērotas attiecīgās pašvaldības administratīvās teritorijas iedzīvotāju (sabiedrības) intereses, jo tieši šim mērķim kalpo pašvaldība atbilstoši likuma „Par pašvaldībām" 3.panta pirmajai daļai un tieši šim mērķim pašvaldība realizē savas autonomās funkcijas.

[13] Tiesas ieskatā atbildētājs šo pašvaldībai piešķirto rīcības brīvību ir izmantojis saprātīgi, proti, ir norādījis uz likumā noteiktām funkcijām, kuru izpildīšanai zemesgabals nepieciešams, kā arī norādījis lietderības apsvērumus, proti, Rīgas pilsētas meža fondu saglabāšanu, kas attiecīgi liedz zemesgabalu nodot privatizācijai.

Tiesai nav tiesību iejaukties pašvaldībai dotajā rīcības brīvībā, tas būtu vērtējams kā varas dalīšanas principa pārkāpums. Tiesa var izvērtēt tikai tās kļūdas, kas ir pieļautas, izmantojot šo rīcības brīvību.

Mežs ir visai sabiedrībai nozīmīga ekosistēma, bez kuras nav iedomāja rekreācija. Kā jau tiesa norādīja, tad Meža likums 44.[1] pants *expressis verbis* paredz, ka pašvaldībai ir tiesības pieņemt lēmumu par atteikumu nodot privatizācijai vai atsavināšanai tai piekrītošo vai piederošo meža zemi, ja meža zeme nepieciešama rekreācijas vajadzībām.

Tiesas ieskatā, ņemot vērā Rīgas pilsētas attīstību un lielo apbūves blīvumu pilsētā, ir būtiski ap Rīgu saglabāt mežu zemes kā zaļo zonu, kas nepieciešama rekreācijai.

Ņemot vērā augstāk minēto, tiesa noraida pieteicēja argumentu, ka Lēmumā pašvaldība nav norādījusi, kādas valsts pārvaldes funkcijas veikšanai vai kādas

komercdarbības veikšanai attiecīgais zemesgabals ir nepieciešams. Pieteicēja norādītais neatbilst lietas apstākļiem.

[14] Tiesas ieskatā atbildētājs pamatoti atsaucas arī samērīguma principu, kas nosaka, ka labumam, ko sabiedrība iegūst ar ierobežojumiem, kas uzlikti adresātam, ir jābūt lielākam, nekā viņa tiesību vai tiesisko interešu ierobežojumam. Būtiski privātpersonas tiesību vai tiesisko interešu ierobežojumi ir attaisnojami tikai ar nozīmīgu sabiedrības labumu (samērīguma princips).

Pašvaldības zaļo zonu teritorijas, kuras ir visiem pieejamas, iedzīvotāji izmanto pastaigām un sporta aktivitātēm, kas veicina iedzīvotāju veselīgu dzīvesveidu, tāpēc tās ir saglabājamas pašvaldības īpašumā. Ja konkrēto zemesgabalu nodos privatizācijai, tad nav iespējams garantēt, ka būs brīva pieejamība tam, varētu būt traucētas un ierobežotas sabiedrības intereses un aktivitātes.

No lietas materiāliem un pieteicēja pārstāvja paskaidrojumiem tiesas sēdē izriet, ka pieteicējs vēlas privatizēt zemesgabalu, jo tas atrodas blakus viņa zemes gabalam.

Tiesas ieskatā šajā gadījumā atbildētājs pamatoti visas sabiedrības intereses stādījis augstāk par pieteicēja vēlmi iegūt zemesgabalu savā īpašumā.

Vēl papildus jānorāda, ka attiecībā uz valsts meža zemi Meža likuma 44.panta trešā daļa noteic, ka valsts meža zeme pastāvīgā lietošanā netiek piešķirta un nav atsavināma vai privatizējama, izņemot šā panta ceturtajā daļā noteiktos gadījumus. Un tie ir: (4) Zemesgrāmatā ierakstītās valsts meža zemes atsavināšanu vai privatizāciju var atļaut ar ikreizēju Ministru kabineta rīkojumu šādos gadījumos:

1) veicot zemes maiņu likumā "Par zemes īpašnieku tiesībām uz kompensāciju par saimnieciskās darbības ierobežojumiem īpaši aizsargājamās dabas teritorijās un mikroliegumos" noteiktajos gadījumos un kārtībā;

2) ja valsts meža zeme nepieciešama likumā "Par pašvaldībām" noteikto šādu pašvaldības autonomo funkciju veikšanai (..).

3) privatizējot, kā arī atsavinot zemi ēku (būvju) īpašniekiem(..).

Saskaņā ar šā panta piekto daļu Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā valsts meža zeme atsavināma šā panta ceturtās daļas 2.punktā minēto pašvaldības autonomo funkciju veikšanai. Šī zeme nav tālāk atsavināma citām personām vai nododama privatizācijai, kā arī nav apgrūtināma ar lietu tiesībām.

No minētā izriet, ka attiecībā uz meža zemi likumdevējs noteicis stingrākus ierobežojumus tās privatizācijai un atsavināšanai, tādēļ arī pašvaldībām, lemjot par zemes gabalu atsavināšanu, uz kuras atrodas mežs, it īpaši jāievēro visas sabiedrības intereses un nav pieļaujama nepamatota meža zemes atsavināšana atsevišķas privātpersonas interesēs.

[15] Tiesa par nepamatotu uzskata pieteicēja norādīto, ka pašvaldības iestādes rīcība pie analoģiskiem faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem nav bijusi vienāda un neatbilst APL 6.pantā noteiktajam vienlīdzības principam. Neatbilst patiesībai pieteicēja norādītais, ka pieteicējam netika dota iespēja privatizēt zemi bez apbūves tiesībām, savukārt *S.P.* šāda iespēja tika dota.

Noslēdzot zemes nomas līgumu Nr.RMA-07-95-lī par zemesgabala daļas 0,4 ha platībā iznomāšanu *S.P.*, Rīgas dome nav veikusi Zemesgabala privatizāciju, kā to uzskata pieteicējs. Nodošana nomā un nodošana privatizācijai, kuras rezultātā mainās nekustamā īpašuma īpašnieks, nav uzskatāma par analogiem tiesiskiem un faktiskiem apstākļiem, kā to pareizi norāda atbildētājs.

Noslēgtajā nomas līgumā ir noteikts, ka nomniekam piederošajam īpašumam pieguļošā pašvaldības zemesgabala teritorija tiek nodota nomā zaļās zonas uzturēšanai. Pie tam atbildētājs norāda, ka nomas līgums noslēgts, izvērtējot radušos situāciju, ka nomniekam nav cita piebraucamā ceļa savam īpašumam. Nomas līgumā noteikta nomas maksa un nomnieka pienākums uzturēt iznomāto zemesgabalu saskaņā ar zemes izmantošanas mērķi, bez apbūves tiesībām, kā arī uzraudzīt zemesgabala piesārņošanu. Tādējādi tiesa piekrīt, ka pašvaldības rīcība uzskatāma par racionālu un lietderīgu pašvaldības īpašuma apsaimniekošanā.

Pie iepriekš minētajiem apstākļiem tiesa uzskata, ka atbildētāja Lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pietiekams, lai atteiktu nodot privatizācijai zemesgabalu. Līdz ar to pieteicēja pieteikums par labvēlīga administratīvā akta izdošanu nav pamatots un ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu un 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

Noraidīt O.P. pieteikumu par Rīgas domes 2007.gada 09.oktobra lēmuma Nr.2967 (prot. Nr.81, 91.§) atcelšanu un labvēlīga administratīvā akta izdošanu.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Tiesnese (paraksts) V.Zommere

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

Tiesnese V.Zommere
Rīgā, 2008.gada 08.septembrī.